

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé:
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Még egy kiegyezés.

Budapest, 1897. augusztus 2.

(***) Csütörtökön nyitották meg a zágrábi fiók parlamentet királyi leirattal, melyet Josipovich Imre horvát miniszter és Khuen-Héderváry gróf ellenjegyeztek, s amely általános körvonalokban jelzi a tartománygyűlés mostani fóladatait. Első sorban is az, hogy egy 12 tagu regnikoláris küldöttséget válasszanak, mely Magyarország hasonló küldöttségével tanácskozni fog a pénzügyi kérdések fölött.

Különös irányt ez a leirat nem ad a Magyarországgal való pénzügyi kiegyezés tekintetében, amely fölött már előzőleg folytak az izgalmas vitatkozások Strossmayer hívei között és az általa kitarított horvát lapokban. Összevéve csak annyit tartalmaz ez a leirat, ami az eddigi szokásnak megfelel, t. i. kifejezését annak a várakozásnak, hogy a kiegyezési kérdések kölcsönös és méltányos előzékenységgel a törvény alapján oly megoldást fognak nyerni, mely lehetségessé teszi a királyi meg egyezést.

Kölcsönös és méltányos előzékenység?! Ezt aligha várhatjuk azoktól a horvát testvéreinktől, akiknek anno 1868. fehér lapot adtunk. Mert most a horvát túlzók azt hirdetik uton-utfélen, hogy Magyarország mindedig súlyosan megkárosította őket, amikor kikötötte magának azt a tú-

neményes szerencsét, hogy milliókat fizethessen reá Horvátországnak büszke és nagyzó önálló létezésére.

Horvát testvéreink úgy értelmezik a királyi leiratban ajánlott kölcsönös méltányosságot és előzékenységet, hogy ők udvariasak lesznek a regnikoláris bizottságban; mi pedig fokozott mértékben legyünk udvariasak s a pénzügyi kiegyezésben kevesebbet kívánjunk Horvátországtól s sokkal többet adjunk neki. Vagyis más szavakkal fogadjunk el olyan helyzetet, hogy az összetartozás kiváló szerencséje még több milliójába kerüljön Magyarországnak.

Ugy vagyunk mi magyarok derék horvát testvéreinkkel, midőn velük egyezkedünk, mint Shakespeare egyik jellegzetes alakja, aki azt mondja: „Pénzt tégy zsebedbe Rodrigo, pénzt, igen sok pénzt!” Horvát testvéreink sem akarnak egyelőre tőlünk egyebet, mint igen sok pénzt. Hiába vetjük nekik szemükre, hogy meggyalázták nemzeti zászlóinkat, ők erre azt vetik ellen, hogy az ő ideges természetük ki nem állhatja a magyar nemzeti szint. De azért ők kedvesek hozzánk és ennek jeléül elfogadják tőlünk az évi „testvéri díjat.”

Strossmayer lapjai, melyek a Stracsevicsék hangnemében szerkesztve, egyre sürgetik annak a kvótának a fölemelését, melyet évente mi fizetünk a horvát testvéreknek. Ezért hevül, ezért buzog a horvát sajtó; a miénk pedig, különösen az,

amelyet sugalmaznak, szakasztottan úgy jár el a horvátokkal, akár az osztrák követelésekkel és ennek során a kvótával.

Itt is, ott is gavallérságunkkal hozakodnak elő, hogy ajándékot sem Bécsből, sem a horvátoktól el nem fogadjunk. Bizony jókora balekség kell ahhoz, hogy magunkkal szemben fukarkodunk, a jó osztrákok s a hű horvát testvérek kedvéért dobáljuk a milliókat esztelenül.

Mert csakugyan esztelenség istápolni az ellenséget, s kedvezni saját kárunk mellett azoknak, akiknek hálátlanságáról eléggé meggyőződhattunk a multban.

Még az ág is húz bennünket. Nem elég, hogy az osztrák, a hatalmas (?) osztrák követeli a kvóta-fölemelést, most meg a horvátok főzzenek le bennünket a kiegyezés során. Hisz még élénk emlékezetünkben vannak a zágrábi gyalázatosságok, a gyűlölködés, midőn a horvátok megjelentek ezredévi kiállításunkon, tüntetve erősen az ő külön nagyszabásu államiságukkal. Csak azt felejtették el kiállítani, hogy mindaz a sok hű magyar pénzen van.

Ha olyan tekintélyes, erős, tiszteletre méltó „állam” az a Horvátország, hát akkor minek fogad el könyöradományt attól a szegény Magyarországtól, minek élőködik a mi nyakunkon. Miért nem tartja fönn intézményeit, közigazgatását, postáit s mindennemű hivatalait a maga emberségéből

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A számár.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A magyar típus kiváló alakja volt Kondai Dénes uram. Barátságát, vig bohém kedélyét mindenki ismerte; vendégszeretetét pedig Somogyország határain túl is jól ismerték, de gyakorolhatta is, mert háromezer holdas birtoka közepén egy szelid dombtetőn nagy kiterjedésű nemesi kastélyban lakott, melynek vendégszobái ritkán voltak üresen.

Dénes ur, szólítsuk csak így, minden jó kedélye mellett is sokszor összeráncolt homlokával járkált az arnyas park gondosan ápolott homokos utain, egy gondolat bántotta őt, hogy idősebb fia, kit reménybeli örökösének tekintett, nem oly zsánerű volt, mint minőnek ő szerette volna látni.

Miután már elárultam, hogy Dénes ur családos ember volt, kötelességemnek tartom a többiekét is bemutatni.

A Kondai-ház kormányzatát nővére vezette, mert Dénes ur kora özvegységre jutott, neje elköltözése előtt két fiuval ajándékozta meg. Az idősebb fia Dénes tiz éves volt, az ifjabb csemete Árpád hét évet számlált.

Dénes kora ifjuságától fogva félnék, szótlan gyermek volt, mindig a magányt kereste, szorgalmas tanuló volt, bár nem éppen jó

felfogással, de törhetlen akarattal; Árpád egész ellenkezője, élénk eszű, vig, majdnem megzabolázhatatlan, órákig eltekergett a közeli erdőben Flaubert puskájával, majd ponnylován száguldozta be a rétet és mezőt. Ez a két ellentét bántotta Dénes urat, ki sokszor megbánta már, hogy elhamarkodottságában majorátust alapított, s sokszor dörögte, miért nem Árpád a Dénes és nem az a számár.

Dénes ur azért mindent elkövett, hogy a fia természetét megváltoztassa, most is elhozta a fiát a vakációra egy barátjának, pesti min. tanácsosnak leányait, hogy tán a fia felélenkül, de az ifju Dénes lehetőleg visszavonult tőlük is, bár az élénk temperamentummal bíró leányok sokat ingerkedtek vele.

A két vendég leányka szilajul játszott Árpáddal, kergetődztek, birkóztak, s most is a dombos réten mulatnak, melynek friss szénával borított lejtőjén kacagva hempergőznek, s ez annyira tetszik nekik, hogy összeküdnék, hogy ifju Dénest valamely ürügy alatt oda csalják s meghempergetik; csakugyan a kis llonka vállalkozik. Ez a kis faun felkeresi Dénest s azon ürügy alatt, hogy a dombtetőn egy előttük ismeretlen rovar tanház s nem merik megfogni, sikerül Dénest a dombra csalni, a többiek mintha valamit nagyon néznének, lekuporodva figyelnek, Dénes érdeklődve siet oda s amint lehajol, hogy az érdekes rovar lássa, a pajkos llonka dőrekon kapja, a következő pillanatban nem lát,

nem hall semmit, csak azt érzi, hogy örült fonóba került s gurul le a dombon, de mert a hegy sem végtelen, egyszerre megáll, alig bir lábára állani, de mégis hallja a többiek kacaját, kik akkorra szintén legurulva, kacagva nézik.

Dénes sirva fakadt s az éppen oda érkező apjának kezd panaszkodni. Dénes ur először kacag, de siró fiára nézve, arca piros lesz s csak egy szó hagyja el ajkát: számár! s haragosan tovább megy.

Ezen a szó fölött soká tépelődött, miért is kell neki azt hallani mindig, mig öcsésének csintalanságai tetszeni látszanak atyjának.

De mert semmi sem tart örökké és az idő meg nem állítható, el repült bizony Dénes ur feje felett is és most, midőn újból találkozunk vele tizennégy év mult el, tekete haját fehér szálak tarkítják, csak kedélyét nem fogta az idő rozsdája s boszusága most is csak a majoresztkó miatt van.

A majoresztkó most is csak a könyvet bujja, nem jár sehova, mennyire más ember Árpád, ki most jött ki a katonai akadémiából s fess huszár hadnagy, az asszonyok szeme fénye, ő az öregnek minden öröme, sokszor mondja barátainak büszkén, ilyen voltam én is. A másiktól nem is igen beszél.

Sok gondolkodás után egy mentő gondolata támad, tegnap találkozott a kis Gyöngyinével, mondotta neki, hogy Tátrafüredre megy mulatni, ott sok szép és csintalan asz-

s miért kívánja, hogy mindezeknek a költségeit mi fizessük meg?

Vissza kellene utasítani a leghatározottabban azt a horvát törekvést, mely lépten-nyomon kibúvik, mint szeg a zsákból. Tudvalevőleg Horvátország összes adóbevétele nem fődözi a saját beligazgatásának költségeit, s mindennek dacára meg kell adni, hogy a horvátországi tisztviselők aránylag jobban dotálják, mint magyarországi hasonló állásban levő kollegáik. Még a vármegyék is államosítják ott, sőt a községi főnökök, akik ott polgármesteri címet viselnek, ezek is az állampénztárból húzzák fizetéseiket.

Jellemző e részben éppen most, a kiegyezés megújításának küszöbén az a fölterjesztés, melyet a zágrábi kereskedelmi és iparkamara intézett a magyar kereskedelmi miniszterhez, szemrehányásokat téve, hogy a beruházási kölcsönből nem eleget fordít a horvátok javára.

Nos, kedves horvát testvéreinknek nem elég már az az évente odaajándékozott 6—7 millió, hanem még extrawurstot akarnak ott is, ami tisztán bennünket illet, ami a legsajátabb belügyeinket képezi. Utóvégre is mindenben van határ, és elérkeztünk immár ahhoz az ultima Thuléhoz, amelyen túl már nem mehetünk.

Legjobb alkalom szerintünk most volna, bevágni az utját a horvát követeléseknek, ha t. i. a magyar országgyűlés a horvát kvótát is igazságosan állapítaná meg. Persze, akkor majd kitűnik, hogy eddigelé is a magyarok elnézéséből volt horvát testvéreinknek az a luxuriózus állami (?) be rendezkedése, és kigyót-békát ránk fognak kiáltani, ha megvonjuk jövőben ezt a felesleges, és mivel sem indokolható ajándékozásokat. Tessék végre horvát testvéreinknek, ha nagyuri módon akarnak költekezni, ezt a magukéból teljesíteni, ha egyáltalában volna nekik. Mivel azonban nincs, tehát hátrább az agarakkal s köszönjük meg az eddigi ajándékokat.

szony össze jön, elküldi a gyereket, majd tan az asszonyoknak sikerül az, miben ő kudarcot vallott.

Reggel lovára ül s átment a szép Gyöngyinéhez, a ki idős férjét Tepliche internálta köszvényével s maga pedig lelki üdülésre a magas Tátrába készül.

Gyöngyiné ugyan nem egészen kifogástalan hírű szép asszony, sokat beszéltek egy szép festőről, ki hónapokig javította a kastély freskóit, de Dénes ur ezzel nem törődik, nem is első gyónáshoz akarja ő fiát előkészíteni.

Igéző pongyolába találja a szép asszonyt, még az öreg szeme is megvillant, mikor a szép asszony pongyolájából kikandikáló gömbölyű s ingerlő vállait meglátta s előadta a szép asszonynak jövedele célját s kérte, hogy vezesse be a társarágba ott majd az ifju Dénest, s ragadják ki magába vonultságából s a számárságból.

A szép asszony szívesen vállalta magára a nagy, de nem terhes feladatot. — Dénes ur örömmel megy haza és fiát előkészíti a nagy utra, az ifju Dénes, mint mindig, most is engedelmes és jól felszerelve egy hét múlva már kiszáll Poprádon s oda menet is azon gondolkozik, hogy utra valóul, miért is mondta apja »aztán jöjjön ám meg már egyszer az eszed, ne légy számár.«

Gyöngyiné fontos feladatát nagyon is lelkiismeretesen vette, de egyrészt ingerelte is, hogy ezt a fiut, ki előtt még egy nő sem birt

Ráth Károly temetése.

— Saját tudósítónktól —

Budapest, 1897. augusztus 2.

Budapest székes-főváros ma délelőtt gyász-ünnepet ült. A főváros elhunyt főpolgármesterét, Budapest nagyságának egyik legérdemesebb munkását kísérte a főváros minden társadalmi rétegéből alakult sok ezerre menő gyászoló közönség végső útjára. Huszonnégy éven át vezette az ország fővárosát a fejlődés útján s nagy része volt benne, hogy az ósdi régi Pest rövid negyedszázad alatt modern világvárossá, igazi metropolissá fejlődött. Érdemes és eredményben gazdag munkában letelepült pályáján óriási népszerűsége tett szert s így a mai szomorú pompájú ünnepély sok ezerre menő közönsége nem a kíváncsiság, hanem az őszinte részvét által indítva vett részt az impozáns temetésen, melyről tudósítónk az alábbiakban számol be:

Budapest székes-főváros elhunyt főpolgármesterének, Ráth Károlynak ravatalát vasárnap kora reggeltől kezdve folyton sokan látogatták. Délelőtt tíz óra után érkeztek egymásután a főváros köztörvényhatósági bizottsági tagjai, a kik közül többen a gyászoló családnál is kifejezték részvétüket. A bejáratnál az Entreprise des pompes funebres embelein kívül egy szakasz diszruhás rendőr áll sorfalat. A ravatalt szebbnél-szebb koszorúk borítják. Délután állították fel a belvárosi főplébánia templom kereszthajójában az elhunyt polgármester ravatalát. A lépcsőzetes katalakot délszaki növényekkel öveztek s négy sarkán hatalmas kandelaberek égnek, míg a lépcsők fokait borító gyertyák fényárral öntik el a ravatalt. A templom fekete drappériával van bevonva. A koporsót vasárnap este nyolc órakor vitték át a halottas házból a templomba zárt halottas kocsin. Hétfőn délelőtt 10 órakor vette kezdetét a fényes gyászszertartás. A templomhajó közepén a ravataltól balra helyezkedtek el a kormány, a főrendiház és a képviselőház tagjai és egyéb előkelőségek, jobbra pedig a hadsereg képviselői, élükön Lobkovitz Rezső herceg hadtestparancsnokkal. A hátulsó padokban baloldalt Márkus József polgármester, Gerlóczy Károly és Haberhauer János alpolgármesterek, a székes főváros tanácsának és törvényhatósági bizottságának tagjai, a jobb oldalon pedig a család és a rokonság foglaltak helyet.

A templom két szélső oldalát a belépő

érdeklődést kelteni s ki eddig gyermeki naivitásban leledzett — meghódítsa.

Az ifjut már a nyaraló ajtajába s oly meglepő szíveséggel fogadta, hogy Dénes nem tudta mire magyarázni, pedig a szép asszony már napok óta készült a tervvel, hogy ezt a vad embert megszelídíteni mi módon kelljen.

A megérkezésétől fogva a szép asszony egész természetbúvár lett s mindig együtt lehetett őket látni rovarokat, növényeket gyűjtve. Gyöngyiné érdeklődéssel látszék hallgatni a növények s állat élettanát s ismerte már mind őket, amit csak a bércei Tátra faunája felmutat.

Csudálatos a nők kitartása, ez a nagy világi asszony feláldozta minden más szenvedélyét s makacsul ragaszkodott elhatározásához.

Augusztus közepe felé járt az idő, midőn másnap kora reggelre ismét egy távolabbi kirándulásra készültek. A csillagok már kezdették fényüket veszteni, kelet felől rózsaszín fény kezdett derengeni, midőn elindultak a szép fekvésű Margit-villából.

A vad ember már karját is merte nyújtani társnőjének, az igaz, hogy ő csak a természetbúvárt látta benne.

Mire a távolabbi erdőbe értek, már kikelt a mosolygó nap is bércekkotta ágyából, a rovarok milliói nyüzsgöttek a virágokon, a reggeli szellő édes fenyő illatot hozott feléjük. A sárgarigó hangos rikkantással adott öröm-

jeggyel bebocsátott közönség részére tartották fenn. A székes-főváros összes hivatalaiban a temetés napján csak a halaszthatlan teendők teljesítésére rendeltek ki néhány hivatalnokot, s így a főváros tisztviselői kara ugyszólván teljes számban megjelent, hogy a főpolgármesternek a végtisztességet megadják.

A holttest beszentelését Bogisich Mihály c. püspök, budavári esperes-plébános végezte nagy segédlettel. A gyászszertartás után a már előző este beolmozott koporsót a hatfogatu diszes halottas kocsira tették s a menet megindult.

A gyászmenetet egy szakasz diszruhás lovas rendőr nyitotta meg; ezt egy szakasz diszruhás gyalogrendőr követte. Azután a városi csatlósok következtek, majd két lovas lámpavívó után a koszorúkkal roskadásig megpakott kosorus-kocsik. Ezek után vitte a festői történelmi gyász-diszruhába öltözött városi herold Budapest székesfőváros gyászfátyollal bevont zászlaját. A városi hivatalnokok után a sirkeresztet és a rendjelvankost vitték. Itt haladt a papság élén Bogisich Mihály c. püspökkel s utánuk jött a hat hóféhér ló által vont diszes gyászkocsi.

A gyászkocsi jobb és baloldalán hat-hat magyar gyász-diszruhába öltözött városi jegyző lépdelt, kezeikben égő faklyát tartva. Melettük hat-hat diszruhás rendőr és ugyanannyi tűzoltó haladt, ekkép hármassor sorfalat alkotva a lassan haladó gyászkocsi körül. A halottas kocsit a családtagok, a notabilitások, polgármesterek, tanácsnokok és fővárosi bizottsági tagok követték s a menetet egy szakasz lovas rendőr zárta be.

A merre a gyászmenet elhaladt, a házak ablakaiból, erkélyeiről gyászlógók lengtek alá s az ablakokban s az utcákon sok ezere néztek mély részvéttel a hármassor burkolatu koporsójában némán fekvő jóságos aggastyánt utolsó útján kísérő hatalmas menetet.

A gyászmenet a régi városháza előtt megállt, s itt, a hol az elhunyt a főváros történetének negyedszázadában legszükebb körü házáért annyit alkotott s a hol még hetvenhat év terhével vállán szinte végső lehelletéig a főváros üdvéért folytatott lankadatlan munkásságban tartott ki, Márkus József polgármester egyszerű s őszinte közvetlen melegségükben mélyen megható szavakban vett a főváros nevében örök búcsút a csendes birodalomba elköltöző férfiutól. A budai dalárda gyönyörű gyászéneke hangzott fel ezután, s

nek kifejezést, a tarka keresztcsőr már pattogatta a fenyő bokrokat, közbe már sok virágot gyűjtöttek, most a szomszéd hegy lábától erős bögés hallatszott. Gyöngyiné ijedten kapott kísérője kezéhez, de ez megnyugtatta őt, most van az erdők királyának, a szarvasnak bögési ideje, most vall szerelmet a karcsu sutának, most hívja párbajra a vetélytársait, csakhamar hallani is tompa csattanásokat, a rigyelő bika ellenfélre talált.

A kis menyecske kipirult arccal hallgatja a magyarázatot s kísérője kezét megszorítva, égő szemekkel néz kísérőjére — de a számár csak a virágokat nézte, a menyecske végsőre határozza magát, egyet sikolt s össze rogy, a lába megbicsaklott — kimarjult, nem képes egy lépést sem tenni s könyes szemekkel panaszodik, hogy érzi már, hogy lába dagad s felkéri Dénest, huzza le cipőjét, Dénes letérdel a harmat áztatta földre s lehuzza a csudálatos arányos lábacsokról a cipőt, a szép asszony, ki előbb a fájdalomtól lehunyt szemmel feküdt, felnyitja égő szeméit s kéri társát, rántsa helyre a kimarjult bokáit. Dénes kezibe veszi, óvatosan meghuzza a fájós lábat, egy szisszenés s helyén van, a szép asszony szeméitán a fájdalomtól, vagy Isten tudja mitől, könybe usztak, a szarvas ujból kezdte bögését, de ez már diadal jel volt, a szép asszony pedig csak szorította ápolója kezét.

Dénes zavartan nézegetett jobbra-balra, egyszer csak felugrik s nagyot kiált, a szép

midőn a hatalmas gyász-akkordok a téren felhangzottak, alig maradt szem könnytelenül.

A gyászdal után a menet újra megindult s a tűzoltók és városi szolgák által vont kordon közt méltóságteljes lassúsággal haladt tova a Kigyó-utcán, Kossuth Lajos utcán s a Kerepesi uton át a kerepesi temető felé.

A temetőben a családi sírbolt előtt állapodott meg a menet. A koporsót elhelyezték, s ekkor *Heltai* Ferenc orsz. képviselő, fővárosi bizottsági tag mondott gyönyörű gyászbeszédet, mely után a budai dalárda éneke fejezte be a szomorú szertartást.

Az ezerekre menő gyászoló közönség széteszlott, s a kapuk, melyek felett az aranybetűs vigasztaló felirat tündökölt: »Feltámadunk!« bezáródtak.

H i r e k.

Pécs, 1897. július 2.

Az ember s a halál.

»Nagy jótétemény a természettől, hogy az embernek meg kell halni.« Az ember, ha életkedvét a folytonos küzdelmek megtörték, pihenni vágy egy más világba, hol az élet még álmában sem zavarja, oly mélyen alszik s nem ébred fel tán — soha.

Mindennek, — mi keletkezett, — sorsa a halál, örök csak a véghetetlen; romba dől az emberi kéz alkotta erős vár, romba dől az alkotó maga, ne féljünk hát attól, minek előbb-utóbb ugyis be kell következni, mert utána elnyerjük tán azt, mit a földön elérni nem tudtunk — a nyugalmat.

A természet évenként meghal s feltámad, a rózsát minden évben új virágot hajt, de a rózsza, melynek szirma megsárgult, illata elveszett, nem rózsza többé; az emberiség is feltámad folyton, az elődök helyébe utódok jönnek, — ki tudja meddig, — de a ki egyszer eltávozott, vissza nem tér soha, a mint az emberi organizmust alkotó szervek felmondják a szolgálatot, megszűnnek az öntudatlan cselekvések, s megszűnik az öntudat is, — az ember meghal.

Horatius azt mondja egyik ódájában »non omnis moriar«, ezt hirdeti ma a tudomány s a legtöbb vallás is, az első mely a lelket csak fogalomnak, a szellemi működések

asszony ijedten kérde, mit akar? »ott az alsó uton kirándulókat látok, segítséget hívok s haza viszzük.«

A szép szemek birtokosa majd elpirul, majd elhalványodik s mielőtt Dénes még egyet kiálthatott volna, cipőjét felrántva egy szó után, mely sem több sem kevesebb nem volt, mint »számár!« ruganyos léptekkel tova sietett Tátrafüred felé.

Dénes elbámult ezen a csodás javuláson, de a szép asszony haragját nem értette meg, s ettől a naptól fogva többé nem volt társnéja.

Gyöngyösiné rá sem nézett, most már a csillagok iránt érdeklődött, de azok iránt, melyek egy szép huszárhadnagy szemében és gallérján voltak.

Dénes elhagyatottságában elunván magát, 3—4 nap mulva haza utazott.

Atyja kérdezvén hazaérkezte után az ottani életről sóváran hallgatta fiát, ki melegében elmondta, hogy a szép Gyöngyinével szedték a növényeket s rovarokat s hogy mindig együtt jártak, de egyszer megharagudott s aztán nem ment vele.

Az öreg ur meglegedett mosolygással nézett fiára s kérte, mondaná el a harag történetét. Midőn Dénes az elbeszélésben odáig ért, hol idegeneket meglátva segélyért kiáltott, a mosoly eltűnt az öreg arcáról, összerándult homloka, kiverte pipáját, rá sem nézett fiára, csak egy szót mondott: számár és becsapta az ajtót. Dénes pedig elcsodálkozott, hogy apja hogy tudhatta meg, mit mondott neki a szép asszony.

Sárosfalvi.

összegének tartja, a test vándorlását hirdeti, mely mint anyag, örök, csak alakot cserél folyton, míg a második a lélek örök életét tanítja. Ki tudja, melyiknek van igaza, a ki tagadja, vagy a ki állítja azt, mit nem látott soha senki, — a lelket.

Kétségtelen, hogy a keresztény egyház legmagasztosabban hirdeti a tulvilág eszméjét, a lélek örök életét, mikor Isteni jutalmazást s büntetést ígér, de engem a lét megvigasztalni nem tud, én csak az örök pihenésben találok boldogságot.

Miért is születtem, nem kellene meghalnom, — nem félek ugyan a haláltól, különösen most nem, mikor közel van; erősebbnek érzem magam, mint a hős, ki látja, hogy a halál torkából meg nem menekülhet, de mégis bánt az a gondolat, hogy hátha nem köstölhatom meg a Lethe vizét, hogy elfelejtsek mindent, hátha a hosszú alvást álmok is zavarják s felébredés is lesz, — hogy újra éljek.

Sokat mond a vallás, sokat tagad a tudomány, mely a legtöbb esetben csak feltevéseken alapszik. Visszamegy a tudós millió és millió évekre, mikor az anyagból az erő hatása alatt létre jött a legegyszerűbb sejt, mely beszívódással táplálkozott osztással szaporodott, majd a körülmények változásával fejlődött s az embrióból ember lett, majd a kosmosok a kelluriensek monismusától eltérőleg az élők csiráját egy ős ködből származtatják, sőt elbizakodottságukban a szervetlenből szervest, élőt akarnak előállítani s nem akarják elismerni azt, kit ugyis el kell ismeriök . . . , mert nincs semmi ok nélkül, semmiből nincs semmi, az anyag, erő, a köd magától létre nem jöhetett, ha pedig azt mondják, hogy mindez öröktől fogva van, akkor már maga a végtelenség gondolata elég, hogy belássa az ember egy fensőbb erő beavatkozását s hogy abba hagyja e kérdés feszegetését.

Kár az embriológiára is annyit hivatkozni. Van ugyan sok ember, ki olyan, sőt tán rosszabb, mint az állat, kinél jobban megérdemli bárki szeretetét, egy hű kutya, vagy a háládatos fenevad, mely Androclust nem bántja az arenában, mert egyszer fájó tövist húzott ki lábából, s mert ez volt etetője, de azért az állat mindig állat marad, ha van is benne némi emberi — s messze felette áll az ember — s ha az állatból viszont van is az emberben tán gyakran nem is kevés, a kettő közötti ür mégis áthidalhatatlan, mert az ember mindig ember, ha pápua is.

Nem mondom, hogy a vallás változhatatlan, — mert hisz időben keletkezett — és sokféle van; nem mondom, hogy a vallásoknak nem kell lépést tartani a tudományval, de mikor a tudomány a vallás helyébe feltételt állít, elveszi a néptől azt, miben mindenkor vigaszt talált, a hitet, akkor megtámadja a társadalmat, melynek céljai megvalósításában erősebb, biztosabb eszköze a vallás, mint a fegyver.

Kérde most már valaki, boldog az az ember, ki meggyőződésen alapuló hitével el tudja hinni mindazt, mit hinni kell, s szenvedései közt vigaszt s küzdelmeiben bátoritót talál az édes reményben, hogy földi élte kárpótolva lesz örök jutalommal.

Oh ha most is mindazt s úgy tudnám hinni, a mit s a mint jó öreg szüleim belém plántáltak, akkor tán nyugodtabban halnék meg, mintha most is hallanám jó atyámat: fiam higgyj, mert ha hiszesz s nincs örök élet, nem vesztesz semmit; de ha van: sokat nyersz.

Gcs.

Napirend 1897. augusztus 3-án.

Naptár: kedd, aug. 3. — Róm. kath.: István.
— Prot.: Eleázár. — Görög-kel: (jul. 22.) Magdolna.
— Zsidó Ab. 5. — Nap két 4 óra 25 perckor;
nyugszik 7 óra 14 perckor Hold két 10 óra
3 perckor d. e.; nyugszik este 8 óra 53 perckor.
Időjárás: hőmérséklet 21 Celsius fok meleg;
légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai

intézet jelzése szerint: változó felhőzet mellett, helyenkint csapadék eszéhei dő és zivatar várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 9 órakor.

— (A Ferencrendiek ünnepe.)

Ma tartja a Ferencrendi szerzet védőszentjének, Porciunkula szent Ferencnek névnapját. Ez alkalomból a Xavér-kápolnában tartották meg az ünnepélyes istentiszteletet a szerzetes pátronusának tiszteletére.

— (Hadfiak érkezése.)

Az 52-ik gyalogezred Budapesten állomásozó két zászlóalja megérkezett már hozzánk és a Krajcárkaszárnnyában szállásoltatott el. A zászlóaljak Budapestről Mohácsig hajón jöttek s harsogó katonazenével vonultak be a kikötőbe. Tervezést is adott az ezred zenekara Mohácson, hol egy éjszaka megpihenvén, tovább indultak Szederkényre s az éjjelt ott töltve, ma délelőtt 11 órakor vonultak be Pécsre a zenekar zenéje mellett. Háziezredünk már évek óta nem volt együtt, s most történik először jó idő óta, hogy az egész ezred Pécsen van összpontosítva. Az ujon érkezettek a 44-esek által üresen hagyott Krajcáros laktanyában nyertek elhelyezést.

— (Országos vásárunk)

tegnap délben nyílt meg. A vásáron már tegnap délután is valóságos tolongás volt mindenfelé s a kirakodó vásáron épen úgy sok volt a nép, mint a pecsenyesütő lacikonyhák körül. A vásárra vagy tizenöt kocsi vándor cigány is megérkezett, kik az új temető melletti rétet lepték el lovaikkal és pereputyaikkal együtt. Mára aztán teljesen beállott a vásár, melyen ugyan kevés a népnek való komédia és látványos, annál nagyobb azonban a forgalom. A kirakodóvásáron igen sok az iparos, a kereslet azonban csak közepes. A gabonavásáron a drágaság dominál; az állatvásár igen nagy s a felhajtáshoz képest a kereslet is szép. A vásárra a legjobb idő jött s bizonyára nem fognak rá panaszkodni eladóink, ha véget ér.

— (Az országos vöröskereszt

egylet) pécsi fiókjá legutóbbi közgyűlésén elhatározta, hogy felir a központhoz, hogy az egyesületi eszme terjesztése végett időnként népiratkákat adjon ki az egyesület. E feliratnak már meg is van az eredménye, mert az első ilyen népiratka most jelent meg. »A vérző hősökért« a címe és tárgyalja a jövő háborút, a vöröskereszt történetét és az egyesület szervezetét. A kis könyvecskét minden érdeklődő megkaphatja akár a pécsi fiókegyesülettől, akár bármely egyesületi fióktól, vagy a központi irodától, mely Budapesten, IV. ker. Kecskeméti-utca 5. szám alatt van.

— (Alakuló ünnepély.)

A »Pécsi munkásképző egylet« tegnap, vasárnap tartott negyedik alakuló ünnepélye a lehető legjobban sikerült. A Scholtz-féle sörcsarnok összes helyisége már délután 5 órakor színültig megtelt, hol a nagy közönség mindvégig a legdehűltebb hangulatban mulatott, élvezte a dal- kör által szabatosan előadott dalokat és a program egyéb pontjait. Este pont 8 órakor Rády S. Ede lépett fel a pódiumra, hol a nagy közönséghez intézte ügyesen összeállított ünnepi beszédét, melyen fejtegette az egylet célját, röviden vázolta az egylet történetét s buzdítólag pártolásra hívta fel a nagy-

közönséget s »Képzés tesz szabaddá!« és »Tudomány — hatalom!« jeligével fejezte be. Második pontul magyar népdalt hallottunk a vegyes kartól s bár gyengén, de meglehetősen szabatosan adták elő, a mit a közönség megújrázott s derekasan megtapsolt. Ezután »Al-latsereglet« című kuplét énekelte Taky Ferenc, zajos tetszés közt. »A király álma« költeményt Farkas Jánostól hallottuk, ki érzéssel szavalta s idővel még ügyes szavaló válik belőle. A műsor a legpompásabb és legkiemelkedőbb pontja következett a »Wir plaudern nix aus« kettős kuplé, melyben Taky Ferenc és Kirsteier János arattak falrengető tapsokat és ujrázásokat. Műsoron kívül hallottuk a »nagy mosáskor« született kis 5 éves Decsy Gusztikát, a jövődöbéli műkedvelőt, ki a »Mi zászlónk«-at szavalta, kit szintén megéltjeneztek. Utána Decsy Antal »Ideges«-ét hallottunk a közönség nagy tetszése közt. Az est hőse azonban Kirsteier János »Fillér Frigije« volt, melyet előadó maga szerzett s vagy tizenötször ismételtették meg vele. A műsor befejeztül »Zengje keblünk hő dala« következett, melyet precizül adtak elő. Dicséret illeti és elismerést érdemel Taky Gyula ur, a munkásképző egyesület dalkara karmestere, kinek hervadhatlan érdemei vannak a dalkar betanítása terén. Megjegyezzük még, hogy a zongora kísérletet is Taky ur szolgálta a kuplékhoz, a tőle megszokott ügyességgel. A műsor befejezése után táncra perdült az ifjuság s járta, míg csak ki nem virradt. A négyeseket mindig 60 pár táncolta. Felülfizettek: Horváth József 30, Klein Ödön 10, Kulín Henrik 35, N. N. Farkas Ferenc, Kapás János, Gratzl János 10—10 krt, N. N. Építőmunkások, cipészek, N. N. 1—1 frt, Herbst József 40, Prunauer Ernő 30, és Rádi Ede 20 krt. Fogadják ez uton a nemeslelkű adakozók az egyesület hálás köszönetét. Ajánljuk e törekvő egyesület a nagyközönség szíves jóindulatába.

— **(Iparosok mulatsága.)** Baranya-Bükösd és környékének iparosai Segítő-Egyesületük pénztárának javára folyó hó 8-ikán a bükösdői erdőben Táncmulatságot rendeznek. Belépő-jegyek ára: személyjegy 40 kr., családjegy 80 kr. Kezdeté d. u. 4 órakor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság a bükösdői nagyvendéglőben fog megtartatni.

— **(Himen.)** Gutmann Zsófia, özv. Gutmann Regina leánya és Leipnik Sándor f. hó 15-én délelőtt tartják egybekelésüket. A polgári házasságkötést délelőtt 11 órakor a pécsi izr. imaházban a házasság megáldása követi.

— **(Kedves Györgyöt elfogták.)** Lapunk olvasói előtt eléggé ismeretes már a Kedves György neve, a kit azon időtől fogva, hogy a dárdai járásbíróság börtönéből megszökött, folyton köröztek különféle lopások, betörések miatt, sőt még egy Mohácson történt gyilkosság elkövetésének gyanuja miatt is. Keresték-kutatták mindenfelé a szerencsésen rejtőzködni tudó bűnöst, de mindhiába; nem tudtak ráakadni. Mert bizony vala Kedves Györgynek magához való esze; hogy a dárdai járásbíróság fogházának falát kiásta és azon át megszökött, azóta nem faluhelyeken, vagy uttalan vidéken tartózkodott, hanem felcsapott

— pécsi polgárnak. Az Árpád-utca végén bérelt lakást és egy udvarban lakott egy városi kézbesítővel. Onnan járt aztán portyázásaira s a mi apró-cseprő betörés és lopás történt mostanában, azt mind ő követte el. S bizony-bizony talán tovább is békességben és biztonságban veszélyeztethette volna a köz- és vagyonbiztonságot, ha fel nem támad ellene a boszú és egy ismerőse fel nem jelenti a rendőrségnél. Mikor a feljelentés megtörtént, nosza mozgósítva lett egész rendőrségünk; mert nem kismiska dolog ám az, ha megtudjuk, hogy falaink között békés polgár módjára egy rablógyilkos huzza meg magát, a kinek — ha kedve tartja — alkalma van ismét ilyen szenzációs büntett elkövetésére. Szombaton délután rendőrök portyáztak az Árpád-utcán a feljelentett bűnös lakása körül. De persze haza hiába várták, mert az bizonyos dolgot megbeszélni, a Rácvárosba ment ki. Oda aztán Kovács Antal rendőrbiztos sietett utána és sikerült is rendőreivel az ipszét hurokra kerítenie. Elfogták és megvasalva kísérték be este felé a rendőrségre, hol maga Vaszary Gyula rendőrfőkapitány vette valla-tóra az elfogott — gyilkost. Kedves György azonban nem érezte ambíciójának, hogy rendőrségünknek azt a dicsőséget szerezzé, hogy az rablógyilkost fogott el; beismert egész sereg Pécsen és máshol elkövetett betörést és lopást, de a mohácsi rablógyilkosság gyanuja alól tisztázta magát azzal, hogy akkor még nem tudta, hogy a dárdai fogház fala olyan rozoga és még bent csücsült a hüvösön, hová a csendőrök szintén egy lopás miatt kísérték be. Az elfogott bűnöst még megvasalva a rendőrség börtönében tartják s ha a vizsgálat a cinkostársa kiletét is megállapítja, akkor adják át az ügyészségnek. Ez az eset pedig elég élénken bizonyítja, hogy milyen szükség lenne nálunk a lakoságot nyilván tartó hivatalra; hiszen ime békés polgárok szomszédságában, velük egy udvarban egy rabszökevény ellakhatik a mai miserábilis rendszer mellett!

— **(Posta és távirda segéd-tisztek.)** A pécsi posta és távirdaigazgatóság a következő pályázatot hirdeti: Pályázat. A posta és távirdánál kezelési szolgálatra alkalmazandó és a XI. fizetési osztályban 500—700 frtig emelkedő évi fizetéssel, továbbá az 1893. évi IV. tc. által megállapított lakpénzilletményekkel javadalmazott posta és távirda segéd-tisztek kiképzésére f. é. szeptember hó 15-től kezdve hat hónapra terjedő gyakorlati tanfolyam nyitattik a pécsi posta és távirdaigazgatóság kerületében Kaposvároth és Nagy-Kanisán. Ezen tanfolyamokra hallgatók felvétetnek: 1.) Első sorban az 1873. évi II. tc. 5 §-a értelmében kisebb hivatalnoki alkalmazásra igényjogosultsággal bíró igazolványos katonai altisztek. 2.) postamesteri vagy kiadói minőségben szolgáló oly férfiak, kik a gimnázium, reál vagy polgári iskola negyedik osztályát, vagy ezekkel egyenrangú más iskolák megfelelő osztályait elvégezték; 3.) ugyanazon iskolai előképzettséggel bíró és 18-ik életévüket meghaladott más férfiak; végül ha ily pályázók kellő számmal nem találkoznak 4.) a fenti iskolai előképzettséggel rendelkező 16-ik életévüket betöltött ifjak is. — A felvételre megkivántatik továbbá annak igazolása, hogy folyamodó a.) a 35-ik életévét még nem ha-

ladta túl; b.) magyar állampolgár; c.) a magyar, illetve, ha horvát-szlavonországi illetőségű, — a horvát nyelvet szóban és írásban teljesen bírja; d.) feddhetlen előéletű; e.) a posta távirda szolgálatra testileg is teljesen alkalmas, mely utóbbi körülmény közhatósági orvosi bizonyítvánnyal igazolandó. A tanfolyamok hallgatói beiratási és tandíj fejében tiz (10) forintot kötelesek fizetni s e díj lefizetése alól csak igazolvánnyal bíró katonai altisztek mentetnek fel. — A tanfolyam szabályszerű bevégezése és az előirt szakvizsga letétele után a hallgatók posta és távirda segéd-tiszti állásra képesítést nyernek, illetve a posta és távirda segéd-tisztjelöltek létszámába felvétetnek s magatartásuk és haszonvetőségükhöz képest segéd-tisztekké kineveztetnek; 4.) pont alatt említett hallgatók azonban kineveztetésre csak 18-ik életévük betöltése után számithatnak. — A kik ezen tanfolyamokba belépni óhajtanak, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket f. évi augusztus hó 31-éig és pedig a már közszolgálatban állók rendes előjárásuk útján, a többiek pedig az illető szolgabíró vagy polgármester közvetítésével a pécsi posta és távirdaigazgatósághoz nyújtásuk be.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. törvényszéknél egy segéd telekkönyvvezetői állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be Sável Kálmán kuriai bíró, törvényszéki elnökhöz.

— **(Véres szerelmi dráma.)** Kozma Mari mielőtt neje lett volna Hanari István nagydoroghi lakosnak, vagy háromnegyed évig vadházasságban élt Töttösi István-nal. Ugy esett azonban, hogy a férje nem tudta feledtetni vele a szeretőjét, a legény is többet gondolt az asszonyra, mint kellett volna. Egyszóval a régi életet folytatták tovább — a változott viszonyok dacára is. A férj, ama bizonyos harmadik azonban hovatovább alkalmatlanabb kezdett lenni; elhatározták hát, hogy elteszik láb alól. A terv az asszonyban fogamzott meg, a kivített a legény vállalta magára. Klein Lajos korcsmájában együtt mulatott a gyilkos kiszemelt áldozatával, szóváltás nélkül, barátságosan. Együtt is távoztak, sőt a szerető haza is kísérté a férjet. Ez azonban már tervéhez tartozott, mert midőn Hanari háza kapujához értek, Töttösi, a szerető, előrántott zsebkésével Hanarira tört s a védetlen embert háza küszöbén leszurta. Három szurást ejtett rajta, kettő a bal oldalán s ezek egyike szíven, a harmadik balcombján érte az áldozatot, ki szívebe következtében rövid kintlódás után kiszervenvedett. A gyilkost az éjjeli őrök nyomban letartóztatták. Első szava is vád volt a kedvese ellen: azért ölte meg Hanarit, mert erre annak felesége Kozma Mari felbujtotta. A szeretője által imígyen cserben hagyott, illetve elárult asszony tagadja, hogy Töttösit ő bujtotta volna fel a gyilkosságra. Hogy melyiknek az előadása igaz, a vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **(Kerti ünnepély.)** Szabó Sándor, a »Petőfi« vendéglő jónévű vendéglőse, tegnap vendéglője kerthelyiségében (malom-utca 15 sz.) igen sikerült kerti mulatságot rendezett. A mulatságon igen sokan vettek részt s Horváth Gyula zeneje mellett a késő éjjeli órá-

kig mulattak. Volt teke-verseny is a vendéglő tekepályáján, mely versenyben Kovács János lett a győztes, a ki 7 bábu közül háromszori dobásra tizenhatot eltalált; ő nyerte tehát meg a versenydíjat: egy sült malacot és egy üveg rizlingi bort.

— **(Katonai hír.)** Kauser Jenő, pécsi 8-ik honvédszázadredbeli tartalékos hadnagy, szolgálati kötelezettségének teljesítése után tiszti rendfokozatának megtartása nélkül a honvédség kötelékéből elbocsájtott.

— **(Autonomiai képviselő.)** A pécsi egyházmegyei papságnak a kath. autonomiai kongresszusra küldendő képviselőjének megválasztására beadott szavazatok közül Pozsgay József kanonokra 129 szavazat, Kelemen László dr. kurdi esperesplébánosra 80 szavazat jutott. Így tehát az egyházmegye papságát Pozsgay József kanonok fogja az autonomiai kongresszuson képviselni.

— **(A tanítók fegyvergyakorlata.)** A magyar tanítók országos bizottsága felterjesztést intézett a honvédelmi miniszterhez, hogy a honvédség kötelékébe tartozó tanító-póttartalékosokat ne öt hétre, hanem tizenhárom napra hívják be a gyakorlatra. A honvédelmi miniszter már válaszolt a felterjesztésre s válaszában kijelenti, hogy a kérésnek nem ad helyet. A honvédtartalékosoknak a kiképzésére mindössze nyolc hét áll rendelkezésre — mondja a miniszter — tehát a tanultak ismétlésére az öt heti gyakorlat feltétlenül szükséges, annál is inkább, mert a tartalékosok nagy része tábori századokhoz

van beosztva s esetleges mozgósításkor a kiképzésre nincsen elég idő. Másrészt nem méltányos a nem tanító tartalékosokkal szemben a kedvezmény megadása, a mely különben is elégtelenségre adna okot.

— **(Leégett gabona.)** A napokban kigyuladt Gatti Lénárdnak a mohácsi szigeten, a Riha-dűlőben levő szérűjén a buza és rozsasztagja. A tüzet egy mezőőr vette észre, ki felköltötte a gazdát. De oltásról szó sem lehetvén, a gabona teljesen elégett. A kár 525 frt, melyből 350 frt biztosítva volt. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. — Ugyancsak egyik éjjel kigyuladt Német-Bólyon Schleinig József csűrje, melynek tetőzete a padláson volt szemes gabonával a tűz martaléka lett. A kár 320 frt; biztosítva semmi sem volt. A tűz keletkezésének valószínű oka gyújtogatás.

— **(Uj szaklap.)** A pécsi Ipartestület kiadásában és Ballier Sándor, lapunk segéd-szerkesztőjének felelős szerkesztése mellett megjelent az *»Iparosok Lapja«* első száma. Az új szaklap igen változatos tartalommal indul pályafutásának s az első számban Schmelcer Ferencről, Germán Ferenc, Kovács István iparkamarai segédtitkártól, Schönwald Imrétől és a szerkesztőtől hoz aktuális, az iparosokat érdeklő cikkeket s bő hirrovatában tájékoztat nyújt az iparosság életébe vágó eseményekről. Tárcarovatában az iparos életből vett gyönyörködtető és tanító szépirodalmi dolgozatokkal fog találkozni az olvasó. Hiszszük, hogy az új szaklap — mely a vidéken egyetlen a maga nemében — a pécsi iparkamara egész területén levő összes iparosság kedvelt lapja

lesz. A lapnak — melyet *Taiiss* József nyomdája állított ki igen csinosan — negyedévre csak 1 frt az előfizetési ára.

— **(Elesipett zsebtolvajná.)** Ma délután rendőreink az országos vásárban egy jól ismert bácskai zsebtolvaj cigányasszonyt tartóztattak le. A cigányasszony a Bácskából vendégszerepelné jött a vásárra, de még mielőtt valami sikert ért volna el, a rendőrök elfogták és a kóterba tették biztos helyre, honnan majd csak a vásár után bocsájtják szabadon, illetve fogják haza toloncolni.

— **(Sörös poharakat lopott.)** A kaszárnya-utcai Szüle-féle kocsmában ma délután egy vidéki asszony — míg a kocsmárosné a kocsmából kiment — két sörös poharat a kosarába rejtett. A mikor a kocsmárosné ezt észrevette s felelősségre vonta, még neki állt felebb s végre is rendőrnek kellett bekísérnie a városházára. Ott is tagadta azonban a lopást s azt állította, hogy a poharakat egy ismeretlen finánctól kapta. Az ügyben a további eljárást majd a bíróság fogja megtenni, a hová áttette a panaszt a rendőrség.

— **(A képviselőház elnapolása.)** A képviselőház a bizottságai által már előkészített s részben a jövő hét folyamán előkészítendő előterjesztéseknek letárgyalása után el fogja napolni az üléseit. Az elnapolás nem fog királyi leirattal történni, hanem a háznak egyszerű határozatával és pedig akként, hogy a ház érdemleges tanácskozásai napirendjének megállapítására szeptember hó második felében ül ismét egybe, egyúttal fölhatalmazza azonban az elnököt arra, hogy főrendiházi

Ez a nő hivatása, felüldítenie kell a férfi szívét.

A nő könnyen észreveszi, hogy a férj védő angyala, hogy az a tíz év, melylyel idősebb, tapasztalatokkal gazdagította, megtanította száz oly dologra, megismertette ezer oly veszedelemmel, melyről a tizenéves gyermek mitsem tud és melyeknek oltalma nélkül hanyatt-homlok nekimenne.

Némelykor talán könyeket fog hullatni a nő, ha a férj parancsol neki, de azért szilárd benne a hit, hogy neki engedelmeskednie kell, már csak azért is, mert a férfi előre látja az esetleges veszedelmet, szívesen halad a nő férje nyomdokain, tetszik neki, hogy van ura, ki minden felett határoz és megkiméli őt a megerőltetéstől.

Az első eset a legnehezebb és ha itt a férj a győzelem babérkoszoruját rabolta el, könnyű lesz neki később, mikor már tudni fogja felesége, hogy — minden tekintetben tovább lát férje, mint ő és többre is képes, mint ő.

A teremtő bölcsessége nem adta meg a nőnek azt az izomerőt, mit a férfinak. Nem rosszaságból, ellenkezőleg: végtelen jóságánál fogva. Két hasonló erő egymással együtt egy egész életen át lehetetlen, hogy egyik a másiknak legalább egykor-máskor utjában ne legyen és az könnyen irigységre, versengésre is adna okot közöttük. Inkább adott mindegyiknek külön-külön olyan tulajdonokat, a melyekkel a másik nem bír, de a melyekre épp a másiknak van szüksége. Ezért ezek az élet céljait tekintve teljesen egyenértékűek amazokéval.

A költők életirói kimutatták, hogy ki melyik nőnek köszöni koszoruit és alig van a világnak nagy költője, aki nem nő útján jutott a halhatatlansághoz. Az, ki azzal

Mily boldog egy fiatal nő, ha férjét szereti és attól viszont szeretetik! Szeretett ő eddig is, ábrándosan vagy talán türelmetlenül, de bármily boldognak érzé is magát leánykorában kedvesének oldalán, hiányzott valami, hogy boldogsága tökéletes legyen, érezte, hogy ezen érzélem még nem az, a mi után ő vágyódik: a szerelem volt az összekötő kapocs közöttük, ez fűzte össze lelkeiket, de csakis lelkeiket!

A szerelem az embernek nemcsak testét vagy csak lelkét, hanem egész lényét foglalja el, hogy tehát boldogsága tökéletes legyen, nem elég annak egyoldalú élvezése. Ha férjhez megy, eléri ezen vágyát, a szerelem nemcsak lelkeiket, hanem testüket is egygyé forrasztja és annál nagyobb boldogság nincs a világon.

A természetbuvárok azt mondják, hogy a szerelem gyönyöréből kilenc tizedrész jut a nőnek s csak egy a férfinak. Tehát kilenceszer annyi. A természet ezen intézkedés által talán kárpótolni akarta azon számos és borzasztó szenvedésekért, melyekről nekünk fogalmunk sincs, mert csupán a nőknek adattak.

S kárpótolta is. Nem panaszkodhatnak tehát a nők a természet mostohasága ellen; mert a férfiaknál is a boldogságnak s élvezeteknek legfőbb, legmagasztosabb neme az, melyet a szerelem nyújt és ők e boldogságot kilenceszer jobban érzik nálunknál.

A nő szeret, a szerelem boldoggá teszi mint nőt, de hogy mint feleség is boldog lehessen, ehhez a viszontszerelem és az ezzel járó köteleességek szükségesek.

Azért, ha a fiatal férj az életet egy drámával hasonlítja egybe és miként a drámánál úgy itt is a cselekvés egységét fogja szem előtt tartani, akkor a boldog

üzenetek és miniszteri előterjesztések átvétele céljából időközben is formális ülést hívhas-son össze.

— **(Uj anyakönyvi rendelet.)**

A belügyminiszter körrendeletet bocsátott ki az összes törvényhatóságokhoz, melyben elrendeli az anyakönyvvezetőknek, hogy mivel az tapasztaltatott, miszerint azon esetekben midőn a házassági hirdetményt Romániában is meg kell hirdetni, a román lapok nagy része csak román nyelven közli a hirdetményt, de magyar nyelven nem, — ezért ezentul csak a »Vointa Nationale«, a »Timpul« című román és »Bukarester Tagblatt« című német romániai lapban kell a hirdetések közzétenni. Az a lap pedig, mely nem hajlandó magyarul is nyomtatni le valamit, ezuttal elveszti a busás hirdetési díjakat.

— **(Fürdő szezon.)** Daruvár fürdőigazgatósága dicsérendő buzgalmat fejt ki a fürdő színvonalának emelésében és a vendégek szórakoztatásában. Ez idényben már a második kitünően sikerült hangversenyt rendezte, melyet ez alkalommal a szokásos Anna bállal kötöttek össze. Hoffmann Béla jeles technikájú zongorajátékával, — két zágrábi operaénekesnő pedig művészi énekkel gyönyörködtették a tekintélyes számban egybegyült vendégeket. A hangversenyt táncmulat-ság követte, melynél a ropogós csárdás sem hiányzott. Alig van fürdő hazánkban, hol a fürdővendégek közt oly kedélyes és fesztelen együttélés uralkodnék, mint Daruváron. *Harkányban* — mint írják — szombaton tartották meg az Anna-bálat, mely szintén igen jól sikerült.

— **(Annabál Balaton-Fonyódon.)** A somogyiak és különösen gróf Zichy

Béla és Jankovich Gyula áldozatkészségéből nagyszerűen kiépített Balaton-Fonyód fürdőn július 29-én tartották meg az ujonnan megnyitott pompás szállodában az Annabált, mely rendkívül fényesen sikerült. Budapestről, Pécsről és Kaposvárról is számtalan vendég érkezett. Az első négyest 40 pár táncolta. — Ott voltak: leányok: Vaszary Ilonka, Horváth Blanka, Chernel Timike. Márton Jannica, Szigeti Sárika, Jolán és Vilma, Schleenig Ella, Máltás Angela és Olga (Budapest), Szily Böske, Mariska és Teruska (Pécs), Vagel Irma (Öreglak), Paál Annuska (Dombóvár), Schole nővérek, Barca Gizike (Karáncsi), Bogyai Margit, Argai Aranka (Budapest), Devics Idus (Székesfehérvár), Csányi Irén és Ida (Kislak), Adamc Erzsike (Uitya), Lib Erzsike stb. stb. Asszonyok: dr. Gaszarz Jánosné, ifj. Folly Józsefné, Chernel Gyuláné, dr. Szigeti Jánosné, dr. Gáspár Imréné, Németh Istvánné, Schole Lajosné, Máltás Hugóné, dr. Berzsenyi Geróné, Szily Jánosné, Vagel Nándorné, Paál Józsefné, Barca Szilveszterné, Bacsik Sándorné, Argai Árpádné, Schiffer Imréné, Csányi Ferencné, Paulinyi Jánosné stb. stb.

— **(Színészet Balaton-Füreden.)**

Somogyi színtársulatának nem a legjobb idenye van B.-Füreden, pedig a társulat megérdemelné a pártfogást. A műsor változatos, az előadások kitünőek; tegnapelőtt Strauss remek operettjét, a »Bőregér«-t adták példás előadásban. Rozalindát Leopold Franciska énekelte nagy sikerrel, s ritka szép hangjával egészen elragadta a közönséget. Hozzájárul-

tak még az előadás sikeréhez: Ligeti, Hunyady, Perényi, Németi, Polgár és Láng. Somogyinak sikerült három vendégjátékra Blaha Lujzát megnyerni, aki a »Gyimesi vadvirág«-ban lépett föl először. — Itt említjük meg, hogy Peterdi Sándor színtársulata Mohácson befejezte előadásait és most Siklósra megy, hol tiz előadást fog tartani.

— **(Uj primadonna.)** Mint értesülünk, a debreceni színtársulat primadonnája a jövő szezonban Hegyessy Rózsa lesz, aki a mult szezonban a pécsi színtársulatnak volt tagja.

— **(A pohár mint argumentum.)**

A sör igen jó ital. Különösen, ha meleg van, lehet a jóságát tapasztalni. Mindössze — igaz — árpalé az egész s brrr... mégis milyen forrongást képes véghezvinni az emberben. A sör — merjük állítani — képes volna forradalmat felidézni, de milyet!... A sör végigfut a testen, elfoglalja az agyat, a szívet, az ereket; bizserog, zúg, kavargog s mikor már odabenn összerombolt mindent, földhöz üti az embert, úgy, mint a molnárlegény a lisztes zsákot. Röviden: a sör mindenre képes. Még arra is, hogy a poharat használtassa fel állításunk bizonyítására, mint ez tegnap este megtörtént egy sörmérésben. Ott iszogatótt két katonaviselt munkás s mikor már kifogytak a hősi dicsekvésekből, az egyik azzal akarta bekoronázni mondókáját, hogy eldicsekedte egy szörnyű csatalkandját. Nevezetesen egy csatában egy ágyugolyó repült fejének, de ő nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem a re-

jövendő alapkövét rakja le, — melyre aztán bizton építhet.

Sok elethivatásnál nem is jár ez valami nagy bajjal, akadálylyal. Még a művész, a politikus is adja tudtára nevének, mily gondolatok keringnek agyában. Csak azután fogja megtudni, mire képes a szerető női szív.

Boldog aki megment egy nőt védő utáni szükségéből, magához veszi és oltalmazójává lesz. Boldog ki őt tanítja, neveli, erősíti, mert nemcsak a nőt, de önmagát is felszabadította.

A nő, a feleség az, ki felszabadítja a férjét az aljasság rabszolgaságából. Ha a férj otthon a boldogságot megtalálja, akkor nem távozik majd esténként hazulról, hogy szerelmet keressen a mulatságokban, a füstölögő lámpáknál, nem fog boldogságot, gyönyört keresni a mellékutakban.

Felszabadítja a nő a férjét a gyengeség rabszolgaságából, mert a férj, ki távozik hazulról, hogy munkához fogjon, kedvvel lát hozzá, kétszeres erőt érez karjában, siet azt elvégezni, hogy minél előbb szerető neje körébe visszatérhessen.

Felszabadítja a pénz rabszolgaságából, mert ha nem mondhatjuk categorice, hogy két személy kevesebbet költ mint egy, bizony igazat kell adnunk az angol közmondásnak, hogy a házasság ember tehene több tejet ad és tyukjai bővebben tojnak, mint a nőteleneké.

Ismerek aglegényeket, kik csak azért nem házasodnak, mert félnek a házassággal járó kiadásoktól. Pedig mily drágán étkeznek kávéházakban és vendéglőkben, mily sokat költenek a színház és orpheumokban, mily drágán fizetik meg hónapos szobájukat, mégis e legna-

gyobb költsékezés dacára sem képesek azt a kényelmet és kedélyes otthonosságot megszerezni maguknak, melyet házas barátjaiknál találnak.

A férfi dolgozik a nőért, de megvan a boldogító tudata, hogy érte fáradhat, dolgozhat és türehet, hogy mindezeketől és a csalódásoktól megmentett egy szerető szívet.

Fáradtan, a csalódásoktól kétségbeesetten tér este haza, tervei nem teljesültek, számításai nem sikerültek. Nem az a vig kedélyű férfi tér most haza, ki reggel átlépte háza küszöbét, hogy mindennapi kenyeré után nézzen, de mikor látja, hogy háza a jóságtól és szeretettől sugárzik, mikor felesége csókját érzi, akkor átváltozik, mintha semmi sem történt volna vele, — mindent elfeled.

A férfit az ő nagyobb erejével sokszor a pillanat heve ragadja el, tulmerész eszmék és tervek keletkeznek agyában, egy tűz és láng, mikor elmondhatja azokat feleségének. Ez távol állván a nagy világ zajától szeretettel eltelve az ő mindene, a hű férj és kedves itthon iránt, hamarabb látja a veszélyeket, melyekkel e túlmerész vállalkozások járnak és a nagy szeretet megtaláltatja vele az utat is a hű férj szívéhez. Nem érti az ő dolgait — mondja — hanem fél és aggódik. Nem beszél le, hanem csak kéri, hogy gondoljon magára, bizonyára jól akar, csak aztán jó vége is legyen. Így lassan-lassan a férj vére csillapul, újra áttekinti terveit. Most már ő is higgadtabb, változtat, igazgat rajtuk, azért sikeresen ki is viszi és hű feleségének köszöni a sikeres eredményt; a férfi cselekvési erejéhez a nő idomító képessége járult és e két erő összhangzatos közrehatása vezette őt célhoz.

pülő golyót látva, kitátotta a száját és zsupsz... elnyelte azt. Akkor tárgult ki úgy a torka, hogy most sohsem éri be az ivással. Persze a társa ezt nem hitte el, hiába bizonyította neki, hogy miként repült a golyó. Végre is elkeseredett a társa hitetlenségén, felkapta a sörös poharat s azzal fejbe tisztelte, elégedetten mondván:

— Éppen így röpült, ni!

Természetesen, a rendőrség is közbeszólt már erre, és a pohárral argumentáló egykori hadfit csútos fogságra a kóterba kísérte be.

— **(A megcsönkített vers.)** Nincs itt a tizenhatodik szakasz alkonya, sőt már az árnyéka is távolodik, de maga a javaslat meghagyta a nyomát a mi lapjainkon. Kommentárok nélkül, röviden: a fővárosi lapok mind, kivétel nélkül megcsönkítva hozták Pósa Lajosnak Petőfiről szóló alkalmi költeményét. Kihagyták belőle ezt a strófát:

Némulj el, sirhalom! Más idöket élünk!
Halgass el, Petőfi! Nem dal kell minékünk!
Szomorú korszak ez! Silány, korcs ivadék!
Ennek a haza már csak konc, csak martalék!
A szabadság se más, csak cifra köpenyeg.
Csak azért szeretik, mert eladni lehet!
Ki rakna most kincset a hon oltárára!
Nem dal kell minékünk, nincsen már varázsa!
Óh ha megjelenél itt a sirhalomnál:
Lantod hurjaiból, tudom, ostort fonnál!

Miért tették? Mert Pósa Lajos oly nyiltan kimondja, a mit sokan a vezércikkben oly óvatosan kerülgetnek?...

— **(Vak tüzilárma.)** Ma délben tüzilárma ütött ki a király-utcán. Egy kefekötő üzletből előtört sűrű füst okozta a tüzilármát, melynek hiábavalósága azonban csakhamar kitünt, és az izgatottság lecsillapodott. A vak tüzilárma onnan keletkezett, hogy egy régen nem tisztított mosókonyhai kéményből a füst betolult az üzletbe s ezért hitték azt, hogy tűz van.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e. 11 "	33 "
Uj-Domb.	" 1958. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " 47 "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este 8 "	18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel 11 "	30 "
Mohács	" "	" " reggel 5 "	35 "
"	"	" " d. e. 9 "	49 "
"	"	" " d. u. 4 "	20 "
"	"	Tv. szsz. este 8 "	18 "

Minden alkalommal átszállás Villánynál.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése augusztus 2-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A cukorprémiumról szóló javaslatnak részletes tárgyalása során felszólt

Blaskovits Ferenc, aki az 1. §-nál indítványozta, hogy a kartelles cukorgyárak ki-rekesztessenek a prémiumból.

Polónyi Géza előadja, hogy csupán a cukornál 40 millió forintot fizetett ki Magyarország a legutóbbi tíz év alatt Ausztriának, olyan cukorért, amit Magyarországon fogyasztottak el. A restituciónál szintén negyedfél milliót fizetünk Ausztriának. Hatalmas statisztikai apparátussal bizonyítja be, hogy ime a vámközösség gyümölcse, hogy Ausztriának fejlettebb cukoriparával s kedvezőbb helyzetével szemben a prémiummal nem versenyezhetünk, — ennél fogva nagyobb prémiummal kellene kiegyenlitenünk Ausztria termelési és szállítási előnyeit. Ezért küzködésünk a prémium-harcban meddő. Inkább keletre exportáljunk. A pénzügyminiszter a többség akaratának érvényesüléséről szavalt. Hát az egri választásnál hagyta-e érvényesülni a többséget? Vajjal a feje tetején kerülje a napot. Csunya dolog, mikor a bogár köhög. (Derűtség.) Beszél ezután a törvény visszaható erejéről, mely a gyárosokból végrehajtókat csinál. Nem fogadja el a szakaszt.

Lukács László pénzügyminiszter riposztjában kijelenti, hogy mi nálunk a kartellek fejlesztették a cukorgyártást, a melynek korlátozásának mi kárát látnók, míg az osztrák csak örülne.

Major Ferenc bizalmatlanságból elveti a második szakaszt, melyben ki van mondva, hogy a végrehajtás a pénzügyminiszterre bízatik.

Polónyi Géza szintén szól a 2-ik szakaszhoz, előadva, hogy a pénzügyminiszter kijelentette, hogy akár elfogadják, akár elvetik a javaslatot, a kormány rendületlen. Ilyen alkotmányellenes, imparlamentáris felfogásért bizalmatlansággal viseltetik a kormány iránt, miért is elveti a szakaszt.

Mócsy Antal hasonlóképpen ellene van; de azért a többség megszavazta részleteiben is a javaslatot.

TÁVIRATOK

— **Görögkeleti oláhok kongresszusa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A gör.-keleti oláh egyházi kongresszus f. évi okt. 13-án ül össze Nagy-Szebenben.

— **A bolgár miniszterelnök támadása ellenünk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berli lapok elítélik Stoilov bolgár miniszterelnök ismert támadását, a melyet a Bojcev-per alkalmából az osztrák-magyar monarchia ellen a berlini Lokalanzeigerben intézett, bolgár-ellenes politika folytatásával gyanúsítván a monarchiát. A berlini sajtó abbéli véleményének ad kifejezést, hogy Stoilov ezzel a vakmerő gyanúsítással csak a gyilkossági per által a szófiai uralkodó köröknek okozott kellemetlenséget akarja leplezni.

— **Ugron és a székelyek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A segesvári ünnep központja volt Ugron Gábor, ki a székelyföldről hozott nyoccezer székely élén jelent meg az ünnepen.

— **Készülő kőműves-sztrájk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapest a kőművesek és építőmunkások sztrájkra készülnek a munkaadók általi kizsákmányolás miatt. Kilenc és félórás munkaidőt s bérfelemelést kívánnak. Tegnap a sztrájk ügyében gyűlést tartottak a Király-utca egyik vendéglőjében.

— **Részvénytáviratok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ráth Károly családjához a király tegnap részvétét kifejező sürgönyt küldött. Ugyancsak tegnap tolmácsolta részvétét személyesen Percel Dezső belügyminiszter. Kóburg Fülöp herceg is táviratilag fejezte ki részvétét. A herceg kedves vadásztársa volt az elhunyt-nak, gyakran vadásztak együtt, sőt Kóburg herceg és Szapáry István gróffal a Gömörmegyei Poherellán fajdkakasra, mely vadászatokban néha a király is résztvett. Részvétáviratokat küldöttek még a többi közt Mayländer fumei podeszta és Kautz Gyula, az osztrák-magyar bank főkormányzója.

— **Árvizek mindenfelé.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az árvízveszedelem Alsó- és Felső-Ausztriában, Cseh- és Morvaországban egyre nagyobbodik, a vasuti közlekedés több vonalon szünetel. A Duna vizállása is egyre emelkedik s Bécs egyes részeit fenyegeti. Nálunk az árvizek következtében a Kassa-oderbergi vonalon szünetel a forgalom.

— **Iparkiállítás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Karcagon f. hó 22-én nyílik meg az iparkiállítás.

— **Nagy tűz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ljubin oroszországi városban tegnap nagy tűz dühöngött, kétszáz ház leégett.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

The Continental
Bodega Company.
Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. t.

Legjobb
bevásárlási forrása
Raktár:
Dombóvárrott
Szabó József
úrnál.

Képviselő.

Egy már jól bevezetett elsőrangú technikai gyártmány üzemben tartására alkalmas és tetterős **vezérképviselő** kerestetik; kimerítő ajánlatok következő czim alatt kéretnek: **Theodor Burgmann Ingenieur, Dresden—Blasewitz.**

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékok észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fájás, emésztési zavarok stb. mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése, a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű Sódapasztillája csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek. Egger kitűnő ízű Mellpasztillája megóv bennünket a bajtól teljes bizottsággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadozoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár Nádorgyógyszertár

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körut 21.

Szabadalmazott sodronyüveg

legjobb anyag felső világosság, padló és gyári ablakokhoz, különféle vastagságúak, egész 1-75 négyzetméter terjedelemmel.

Különös előnyei: lehető legnagyobb biztonság áttörés és ütés általi törés ellen, megszüntetés a kellemetlen drót-rácsosattól, nagymértékbeni tűzbiztonság, együttmaradás netaláni törésnél, minthogy a sodrony-betét az üveget összetartja, a világosságnak nagyban előmozdítása és eddig még nem ismert világossági hatás. Sok állami és magánépület-kben van használatban a legjobb eredménynel. Számos elismerő bizonyítvány. Árjegyzék és mintákkal szivesen szolgálunk.

Öntött-üveg padló-lemezek felső világításra alkalmasak

köcsi átjárók, földalatti folyosók vagy pályaudvari alagutak világítására, tömör anyagból, sima vagy különféle mintázott felülettel, fehér, félféher (körülbelül 30% olcsóbb mint a közönséges nyers öntött üveg) és színes sodrony-betéttel, vagy a nélkül.

Tetőzet-és orom-fedőeserép üvegből

különféle minta és nagyságban.

Aktien-Gesellschaft für Glasindustrie vorm. Friedr. Siemens,
Neusattl bei Elbogen (Csehország)

Másnemű gyártmányok: mindenféle palaczkok, palaczk-zárók, tábla-üveg belgial és német mintára, üveg-öntvények és préselt-üveg.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

A magas Uraságoknak és a n. é. közönségnek ezennel szerencsénk van tisztelettel tudomására adni, hogy a földalatti villamos vasut **Deák Ferencz-téri kioskjában** egy

élővirág- és növény-kereskedést

f. é. augusztus hó 1-én nyitottunk meg.

Ugyanitt mindennemű, a kertészetünkben (VII. Gizella-ut 33.) termelt virágok és növények jutnak eladásra.

Alkalmi koszorúk és csokrok legizléseesebb kivitelben.
Vidéki megrendelések gondosan és pontosan eszközöltetnek.

Reinisch Testvérek

kereskedelmi kertészek Budapesten.

Kertészet: VII., Gizella ut 33.

Virágüzlet: Deák Ferencz-tér.

Hirdetmény.

Schäffer Adolf csődtömegválasztmányának f. évi július hó 27-ik napján tartott ülésében hozott határozat folytán közhírré teszem, hogy vagyombukott **Schäffer Adolf** pécsi bej. kereskedő csődtömegében a) Pálya-utcza 23. sz. házban levő üzleti helyiségben, raktárban, padláson és pinczében a csődleltár 1—307, 309—760, 784—1094. tétele alatt **6835 frt 71 kr. beszerzési árral és 3257 frt 04 kr. becsértéssel** felvett

fűszer, vegyes és gyarmatárak,

úgy az ugyanott a csődleltár 761—783. tétele alatt **1262 frt beszerzési árral és 431 frt 90 kr. becsértéssel** felvett üzleti felszerelési tárgyak; továbbá

b) Pálya-utcza 17. sz. házban levő raktárban a csődleltár 1095—1111. tétele alatt **26 frt 43 kr. beszerzési árral és 13 frt 10 kr. becsértéssel** felvett vegyes áruk zárt ajánlati tárgyalás útján eladatnak.

Venni szándékozók az 50 kr. bélyeggel ellátott lezárt írásbeli ajánlataikat s pedig a Pálya-utcza 23. sz. házban levő ingóságokra külön, úgy a Pálya-utcza 17. sz. házban levő ingóságokra is külön — **f. évi augusztus hó 14-ik napjának déli 12 órájáig 368 frt 89 kr., illetve 1 frt 31 kr. bánatpénz letétele mellett** alulírt tömeggondnoknak adják át.

Az ajánlatok ugyanaznap délután 4 órakor tartandó csődválasztmányi ülésen bontatnak fel, a mikor is a csődválasztmány szabadon határozza meg, hogy melyik ajánlat fogadtatik el, avagy, hogy egyáltalán a beérkezett ajánlatok közül egy is elfogadtassék.

A kinek ajánlata elfogadtatik, tartozik a megajánlott vételért készpénzben alulírott tömeggondnok kezére az értesítés vételétől számított 24 óra alatt lefizetni, ellenkező esetben bánatpénzét a tömeg javára elveszti és a vételtől elállottnak tekintetik; tartozik továbbá a vétel után járó III. fokozatos illetéket is sajátjából viselni.

Vevő tartozik a megvett ingóságokat a vételár lefizetése után azonnal átvenni, azonban sem a tömeg illetve a tömeggondnok, sem a csődválasztmány a leltár helyessége, az áruk minősége és mennyisége tekintetében szavatosságot nem vállal.

Ajánlattevők ajánlatukban megjegyezni tartoznak, hogy a jelen feltételeket ismerik, és magukat azoknak alávetik.

A csődleltár alulírott tömeggondnoknál (Anna-utcza 20. sz. a.) naponként d. e. 9—12 óráig és d. u. 3—5 óráig, az áruaktár pedig előzetes jelentkezésre tömeggondnok közbenjöttével szintén megtekinthető.

Kelt Pécsen, 1897. évi július hó 28-án.

Dr. Lammer Károly

ügyvéd,

mint vb. Schäffer Adolf csődtömeggondnoka.

